

AENEIDOS XI

concipis et si adeo dotalis regia cordi est,
aude atque adversum fidens fer pectus in hostem. 370
scilicet ut Turno contingat regia coniunx,
nos animae viles, inhumata infletaque turba,
sternamur campis. etiam tu, si qua tibi vis,
si patrii quid Martis habes, illum aspice contra
qui vocat.' 375

Talibus exarsit dictis violentia Turni.
dat gemitum rumpitque has imo pectore voces:
'larga quidem, Drance, semper tibi copia fandi
tum cum bella manus poscunt, patribusque vocatis
primus ades. sed non replenda est curia verbis,
quae tuto tibi magna volant, dum distinet hostem
agger murorum nec inundant sanguine fossae.
proinde tona eloquio (solitum tibi) meque timoris
argue tu, Drance, quando tot stragis acervos
Teucrorum tua dextra dedit, passimque tropaeis
insignis agros. possit quid vivida virtus
experiare licet, nec longe scilicet hostes
quaerendi nobis, circumstant undique muros.
imus in adversos—quid cessas? an tibi Mavors
ventosa in lingua pedibusque fugacibus istis
semper erit?
pulsus ego? aut quisquam merito, foedissime, pulsum
arguet, Iliaco tumidum qui crescere Thybrim
sanguine et Euandri totam cum stirpe videbit
procubuisse domum atque exutos Arcadas armis?
haud ita me experti Bitias et Pandarus ingens
et quos mille die victor sub Tartara misi,
inclusus muris hostilique aggere saeptus.

369-398 MPR
PRγbcm^π Serv.
nec] et *Pγ¹*
verba nequiuam
arguit M¹

369 et] aut M
381 detinet $M\pi$

369 et] aut <i>M</i>	378 semper Drance
381 detinet <i>Mπ</i>	382 aggere <i>MPRγ¹c</i>
<i>Priscianus, qui etiam fossae agnoscit</i>	391
<i>errebeimus hostem addit <i>M¹</i> delet <i>M²</i></i>	393